

◆ درباره چگونگی ساخت فیلم سیاسی اختلاف نظرهایی وجود دارد. برخی معتقدند خوانش‌های رسمی از اتفاقات سیاسی برای ساخت چنین فیلم‌هایی پذیرفتنی است و برخی می‌گویند اساسا در ایران فیلم سیاسی نداریم و از فیلم‌های اجتماعی به غلط تعبیر سیاسی می‌شود. به نظر شما فیلم سیاسی چه خصوصیاتی دارد؟

سینمای سیاسی یکی از مسائل چالشی سینما در کل دنیا هم هست. گاهی اوقات با آثاری روبه‌رو می‌شویم که در طبقه‌بندی‌ها ممکن است به عنوان فیلم سیاسی تشخیص داده نشوند یا برعکس، اختلاف نظر درباره اینکه فیلمی سیاسی است یا خیر وجوددارد؛ اما در کشور ما موضوع حادث است. به این دلیل که اساسا موضوعات سیاسی در خوانش‌های رسمی خیلی به رسمیت شناخته نمی‌شوند اما در کلام مردم عادی یا قشر فرهنگی یا اقشار دیگر ممکن است به رسمیت شناخته شوند. گاهی هم حتی بیشتر موضوعات به اشتباه سیاسی تلقی می‌شود؛ مثلا در بسیاری از مسائل صنفی، موضوعی پیگیری می‌شود که گاهی به عنوان یک رفتار سیاسی تعبیر می‌شود و وقتی وارد بحث می‌شوید که خب قرآنی که نشان می‌دهد موضوع سیاسی است، چیست؟ گاهی پاسخی دریافت نمی‌شود. مشخص است ما در این مباحث خیلی مرزبندی مشخصی که نداریم نیستیم هیچ، اساسا خیلی در این حوزه راه نکرده‌ایم. البته به نظر مشخصا به بخشی از مجموعه حاکمیت برمی‌گردد که مفاهیم سیاسی را به عنوان موضوعات طبیعی که در هر جای دنیا ممکن است اتفاق بیفتد به رسمیت نشناخته و مشخص نیست موضوع سیاسی دارای چه ویژگی‌هایی است. ولی به هر حال در همه جای دنیا وقتی فکرته‌ها در قالب احزاب تقسیم می‌شوند و نهادهای صنفی قوام‌یافته شکل می‌گیرند، ممکن است تضاد منافع یا تضادهای دیگر شکل بگیرد که در تعاریف گاهی، رفتار سیاسی تلقی می‌شود. این در حالی است که در کشور ما اتفاقات به شکل دیگری رقم می‌خورد. وقتی در کشوری اساسا احزاب شکل نگرفتند، احزابی که با تفکرات مختلف امکان فعالیت داشته باشند و نظرات و انتقادات خودشان را داشته باشند و پیشنهاداتشان را برای اداره یک دولت مطرح کنند، معمولا شاهد چنین اتفاقاتی هستیم. به همین جهت رفتار سیاسی شکل نگرفته است و ما در مقدمات باقی مانده‌ایم. در کشورهایی که این وضعیت را ندارند و در آنها اساسا احزاب قوام یافته است و نهادهای صنفی و سندیکاها شکل گرفتند، می‌بینید که مفاهیم سیاسی به عنوان یک موضوع طبیعی پذیرفته شده است. یعنی به موضوع سیاسی به عنوان یک امر مذموم نگاه نمی‌شود. این اتفاق در سطح کلان در کشور ما قبل و بعد از انقلاب شکل نگرفته است و افرادی که معتقدند ما سینمای سیاسی نداریم قطعا به نکاتی که من گفتم، اشاره می‌کنند. در صورتی که به نظر ما فیلم سیاسی داشتیم و داریم.

◆ مثل چه فیلم‌هایی؟

در هر دوره به هر حال فیلم‌هایی داشتیم که می‌توان آنها را فیلم‌های سیاسی تعبیر کرد و به موضوع خاصی هم اشاره می‌کند. مثلا خاطرم هست «گزارش یک قتل» آقای محمدعلی نجفی، از تعدادی از آثار مسعود کیمیایی و فیلم‌هایی که پس از سال ۸۸ با حمایت نهادهای حاکمیتی ساخته شدند یا فیلم‌هایی که درخصوص برخی گروه‌ها و احزاب سیاسی

شرق؛ چگونگی ساخت فیلم سیاسی در سینمای ایران و اینکه آیا اساسا در تمام سالیان گذشته فیلم‌هایی صرفا سیاسی در سینمای ما ساخته شده، پرسشی است که سینماگران ایرانی پاسخ‌های متفاوتی برای آن دارند. محمدمهدی عسگرپور تهیه‌کننده و کارگردان سینما معتقد است موضوعات سیاسی در خوانش‌های رسمی خیلی به رسمیت شناخته نمی‌شوند. او در صحبت‌هایش به گونه‌های دیگر سینمایی اشاره کرد که سعی کرده‌اند نگاهی به برخی موضوعات سیاسی هم داشته باشند.

ساخته شدند. البته برخی از این فیلم‌ها ممکن بود به دلایل زیادی به موضوعات سیاسی در یک دوره خاص که می‌تواند دوره دورتری باشد، اشاره می‌کردند و به دلایل مختلف که به نظر من اساسا به سانسور و نوع نگاه وزارت ارشاد در طول این سال‌ها برمی‌گشت، خیلی نمی‌توانستند به موضوعات امروزی اشاره کنند. حتی برخی فیلم‌سازان به بهانه یک موضوع امروزی، سراغ موضوعی تاریخی می‌رفتند که باز هم در واقع می‌توانست یک موضوع سیاسی را مدنظر قرار بدهد. به این دلیل که سیستم فیلم‌سازی در کشور ما مثل خیلی از مسائل دیگر، به شدت وابسته به حاکمیت از جهت ممیزی وزارت ارشاد بوده، همواره این محدودیت‌ها وجود داشته است و اساسا فیلم‌سازی که به دنبال ساخت چنین آثاری بودند، تمایل داشتند بر مبنای این نگرش در این مسیر حرکت کنند، تا این شکل فیلم‌سازی، فیلم‌نامه‌نویس و تهیه‌کننده و کارگردان خودش را پیدا کند که متأسفانه هیچ‌وقت تبدیل به جریان نشده است. به همین دلیل ممکن است در فیلم‌های اجتماعی، کمدی یا انواع و اقسام گونه‌های سینمایی تکه‌پراتی‌های سیاسی ببینیم. حتی در حوزه جنگ هم تعدادی فیلم ساخته شده که ممکن است حتی موضوعات سیاسی را پیگیری کنند، چون در این ساختار می‌توانستند حرفشان را بزنند و اگر از این ساختار خارج می‌شدند، شاید دیگر این امکان برایشان به وجود نمی‌آمد. به همین دلیل ما از جمله کشورهایی هستیم که اساسا موضوعاتمان خیلی تفکیک‌شده نیست، حتی برخی وقتی می‌خواهند جریانی را به شکل انقلابی مطرح کنند، از این شعار استفاده می‌کنند. وقتی جایی هم می‌گویم که خب مگر خودتان نگفتید سیاست ما عین دیانت ماست؟ و ما همین را مبنا قرار بدهیم، ممکن است جا بزنند. به هر حال وقتی همه موضوعات در هم تنیده می‌شوند، نمی‌توانید تفکیکی قائل شوید. دیگر نمی‌توان درباره چگونگی ساخت فیلم سیاسی به تنهایی صحبت کرد. موضوعات سیاسی اساسا از طرف دولت‌های پی‌درپی در طول این سال‌ها به رسمیت شناخته نشده و به همین دلیل سینمای خودش را پیدا نکرده است.

◆ شما فیلم‌سازی را در دهه ۶۰ آغاز کردید که با انبوهی از اتفاقات سیاسی روبه‌رو بودیم و البته در دوره‌ای عهده‌دار مدیریت یکی از مراکز مهم فرهنگی، بنیاد سینمایی فارابی بودید. آیا هیچ‌وقت در مقام فیلم‌ساز برای ساخت فیلم سیاسی تلاش کردید که با موانعی برای ساختش روبه‌رو شده باشید؟ بعد به عنوان مدیر نگاه شما به ساخت فیلم سیاسی چه بود؟

به عنوان فیلم‌ساز باید بگویم که هر کارگردانی گرایش ذهنی خاص خودش را دارد. برخی گرایش‌های ذهنی از کودکی شکل می‌گیرد و برخی در پس حادثه‌ها دچار نگرش‌های متفاوتی می‌شوند. علاقه‌مندی به ساخت فیلم سیاسی برای تمامی فیلم‌سازان شکل نمی‌گیرد و بسیاری از فیلم‌سازان نام‌آشنای ایران و جهان ممکن است نگرش اجتماعی به موضوعات داشته باشند یا حتی برخی ممکن است موضوعات سیاسی را خوب متوجه شوند و در موردش حرف بزنند، اما علاقه‌مندند در حوزه فیلم‌های کمدی فیلم بسازند. به همین دلیل کاملا گرایشی شخصی است. ساخت فیلم سیاسی هیچ‌وقت موضوع مورد علاقه من نبوده است.

◆ اما گاهی اوقات از فیلم‌های شما هم برداشت‌های سیاسی شده؛ مثلا فیلم «مهمان داریم».

گفت‌وگو با محمدمهدی عسگرپور درباره سیر تاریخی ساخت فیلم سیاسی در سینمای ایران

موضوعات سیاسی به سینمای کمدی پناه برده‌اند

● مدیران سینما و نویسندگان فیلم‌سازی

◆ خاطراتان هست در آن دوره برای ساخت چه فیلم‌هایی مدیران شامت شدند؟

باید آمار آن زمان را ببینیم. فکر می‌کنم به‌خاطر فیلم بهمن فرمان‌آرا «خانه‌ای روی آب» بود که اتفاقا در جشنواره فیلم فجر هم توجه زیادی به فیلم شد. ما را به‌خاطر این فیلم زیاد بازخواست کردند که چرا به این فیلم توجه کردید.

◆ معمولا یکی از مصائب فیلم‌هایی که برداشت سیاسی از آنها می‌شود، حضورشان در رویدادهایی مثل جشنواره فیلم فجر به دلیل ممیزی‌هاست. در تمامی سال‌هایی که دبیری جشنواره را بر عهده داشتید، با چنین مشکلاتی در جشنواره فیلم فجر روبه‌رو بودید؟

به عنوان دبیر چه در جشن‌های خانه سینما و چه جشنواره فیلم فجر یا مسئولیت‌های دیگری که عهده‌دار بودم، چیزی را که از نظر خودم درست بود سعی می‌کردم پایش بایستم. به خاطر نمی‌آورم در جایی تحت فشار بودم و به این واسطه فیلمی را کنار گذاشته باشم یا در حق فیلمی اجحاف کردم. اگر اشتباهی هم شده، قطعا از سمت من به عنوان مقام اجرایی بوده. قطعا دوره‌های مختلف جشنواره فیلم فجر ملاحظات وجود داشته و هنوز هم هست. اما در دوره‌هایی که دبیری جشنواره فیلم فجر را بر عهده داشتم، این اتفاق برای من نیفتاد. حتی خاطرم هست در جشن خانه سینما سالی که من تازه مدیرعامل خانه سینما شده بودم و زنده‌یاد امین تارخ هم دبیر جشن بود، دو سه فیلم از نظر وزیر ارشاد وقت، نباید در جشن خانه سینما شرکت می‌کردند. البته ماجرای مفصلی دارد. اما درست به خاطر دارم که فیلم «خاک آتش» بهمن فرمان‌آرا هم از جمله همین فیلم‌ها بود. فیلمی که به نوعی سیاسی هم تلقی می‌شد. در این سال جشن در محوطه بیرونی برج میلاد برگزار شد و مدیران وقت وزارت ارشاد، پیغام داده بودند که اگر فیلم‌هایی که از نظر آنها پروانه نمایش ندارند، در جشن شرکت کنند، دچار مشکل می‌شویم. استدلال ما هم این بود که برای حضور در جشن خانه سینما پروانه نمایش نیاز نیست. باید تصمیم می‌گرفتم و در نهایت فکر کردم پای چیزی که فکر می‌کنیم درست است بایستیم. البته مدیران ارشاد در آن جشن شرکت نکردند و خود جشن تا ساعاتی قبل از برگزاری در شرف تعطیلی بود. زنده‌یاد امین تارخ هم به‌عنوان دبیر اجرایی پای این ماجرا ایستاد. برای اولین بار شورای صیانت از آرا تشکیل داده بودیم که نمایندگان صنف پای رایی که دادند بایستند و از تصمیم آنها حمایت شود. در این جشن حضور فیلم‌هایی که از آنها برداشت سیاسی شده بود و تصمیم به حذف آنها گرفته بودند پررنگ شد.

تالار هنر؛ نمایش «شاهزاده خانم و کلاغ‌های تاج طلا» نوشته و کار پویا شش‌پیری ویژه گروه سنی کودک و نوجوان از ۱۶ آبان ساعت ۱۷:۳۰ در این تالار با بازی سمیه بیگی، المیرا پارسا، سعید قره‌داغلی، نسا جبین‌پور، هانیه رگدگر، مهدیه طاهری، نیما محمودی، مهتاب فرهپور، عرفان امین، مهدی برخوردار، محمد شاد و پویا شش‌پیری اجرا می‌شود.
پدیس سینده: سالن شماره دو این مجموعه از ۲۰ آبان ساعت ۱۸:۴۵ پذیرای نمایش «این آب آشامیدنی نیست» به نویسندگی وودی آلن، کارگردانی طاه‌ها محمدی و تهیه‌کنندگی نورا تقوی‌گودرزی است. بازیگران این نمایش رامین پرچمی، حامد شیخی، میراندر مظلومی، علیرضا حاتمیی، تینا حاج‌محمدرضا، شویا جوانمرد، حمید نقره‌دوست، محمدرضا دینکو، جلال شهسوار، حسن سیداللهی‌نوشهری، امیرحسین ویژگی، فرهاد باقری، حسین شینی‌جعفری، فاطمه آقائی‌کیسارایی، فاطمه سیفی، محمد رسولی و طاه‌ها محمدی هستند.
فرهنگسرای ابن سینا: نمایش «رنبازر رویابه» ویژه گروه سنی کودک ۴-۱۲ ساله، پارسا پولادوند و احمد تیموری اجرا می‌شود. «دزدان هوایی کلاهی» نیز نوشته‌ی عباس قاصدزاده و کار رنیز اسدنی روزهای سه‌شنبه تا جمعه ساعت ۱۶:۳۰ در این فرهنگسرا روی صحنه است. بازیگران این نمایش کودک و نوجوان کمیل پورقلی، عباس قاصدزاده، ریحانه حاجی‌آبادی، مونا کوشش، محسن افخمی و سوگند قاصدزاده هستند.
پردیس سینمایی ملت: نمایش «خرمشیر» به نویسندگی جواد ذوالفقاری و شادی پورمهدی و کارگردانی مجتبی خمشه از ۲۷ آبان ساعت ۱۹:۰۰ در این مجموعه اجرا می‌شود. مجتبی خمشه، محسن بان‌ور، سعید شالمو و سحر پورفرچ در این نمایش ایفای نقش می‌کنند.
فرهنگسرای فردوس: «پلنگ خیال‌باف» نوشته مجتبی خمشه و کار سحر پورفرچ از ۲۷ آبان ساعت ۱۷:۰۰ در این فرهنگسرا با بازی مجتبی خمشه، محسن بان‌ور و محمد صالح‌جی روی صحنه است.

اخبار برگزیده

تغییر نحوه انتخاب برگزیدگان اسکار بین‌المللی ۲۰۲۳

مهر: منتقد نشریه وراثتی با انتشار گزارشی به بررسی فیلم‌های حاضر در رقابت بهترین فیلم بین‌المللی اسکار ۲۰۲۳ پرداخته است. در همین حال تغییری هم در نحوه رای‌دادن اعضای آکادمی برای این بخش ایجاد شده و برای اولین بار قرار است اعضایی که رای می‌دهند ۱۵ فیلم منتخب خود را به ترتیب از یک تا ۱۵ رتبه‌بندی کنند.

سال‌های پیش رای‌دهندگان تنها ۱۵ فیلم خود را انتخاب می‌کردند تا فهرست اولیه دربرگیرنده آن فیلم‌ها باشد. در تغییر درخورتوجهی که نسبت به گذشته ایجاد شده، رای‌دهندگان به‌این‌ترتیب وزن انتخاب‌های خود را تعیین می‌کنند. درحالی‌که امسال ۹۲ فیلم برای شرکت در این رقابت معرفی شده‌اند. هنوز واجد شرایط بودن همه آنها اعلام نشده است و هنوز روشن نیست اعضای کدام شاخه‌های اسکار باید به این بخش رای بدهند؛ اما با کمی بیش از ۹هزار و ۶۰۰ رای‌دهنده واجد شرایط، گفته شده بیش از هزار عضو آکادمی در این بخش به انتخاب نامزدها می‌پردازند. امسال شیوه رای‌دادن در این بخش با بخش بهترین فیلم تفاوت دارد. درحالی‌که برای انتخاب نامزدهای بهترین فیلم از رای‌دهندگان خواسته می‌شود تا بیشترین فیلم را تماشا کنند و رای بدهند؛ اما در بخش بهترین فیلم بین‌المللی نحوه رای‌دادن متفاوت است. امسال ۹۲ فیلم شرکت‌کننده در این بخش در ۱۱ گروه که چهار گروه دربرگیرنده ۹ فیلم و بقیه دربرگیرنده هشت فیلم هستند، تقسیم شده‌اند و هر عضو رای‌دهنده آکادمی باید همه فیلم‌های گروه خود را حتما ببیند و از دیگر فیلم‌های شرکت‌کننده نیز هریک را که تمایل داشت، تماشا کند و فهرست خود را بر مبنای بهترین‌ها به ترتیب تنظیم کند. با وجود فیلم‌هایی مانند «در جبهه غرب خبری نیست» نماینده آلمان، «نزدیک» نماینده بلژیک، «تصمیم به ترک» نماینده کره جنوبی می‌توان انتظار داشت این فیلم‌ها احتمالا در صدر فهرست بیشترین رای‌دهندگان جای بگیرند و از سوی دیگر فیلم‌هایی مانند «باردو» نماینده مکزیک می‌توانند در فهرست برخی از رای‌دهندگان در رأس جای بگیرند و از سوی دیگر برخی از رای‌دهندگان اصلا آن را انتخاب نکنند.

برخی از فیلم‌ها هم در این رقابت بیشتر در صف میانه جای دارند؛ مانند «گورساز» از اتریش، «آرژانتین ۱۹۸۵» از آرژانتین و «ای‌او» از لهستان که می‌توانند در فهرست بیشتر رای‌دهندگان در نیمه بالا جای بگیرند. در کنار تحلیل‌های منتقد وراثتی، نشریه هالیوود ریپورتر نیز از گزارشی پنج فیلم از جمله «جنگ جهانی سوم» ساخته هومن سیدی از ایران را به‌عنوان شانس‌های غیرمنتظره اسکار امسال معرفی کرده است. فهرست نامزدهای اولیه اسکار که دربرگیرنده ۱۴ فیلم است ۲۱ سانسبر ۲۰۲۳ (۳۰ آذر) و پنج نامزد نهایی ۲۵ ژانویه ۲۰۲۳ (۴ بهمن) معرفی می‌شوند. مراسم نودوپنجمین دوره جوایز سینمایی اسکار ۱۲ مارس ۲۰۲۳ (۲۱ اسفند) در تاتر دالبی در هالیوود برگزار می‌شود.

نیکول کیدمن از مؤسسه فیلم آمریکا جایزه می‌گیرد

نیکول کیدمن، بازیگر سینما و تلویزیون، با جایزه یک عمر دستاورد هنری از مؤسسه فیلم آمریکا تجلیل می‌شود. این جایزه در مراسم بزرگداشتی که ۱۰ ژوئن ۲۰۲۳ در دالبی تئاتر لس‌آنجلس برگزار می‌شود، به کیدمن اهدا خواهد شد. او چهل‌ونهمین فرد دریافت‌کننده و نخستین استرالیایی است که این افتخار نصیبش می‌شود. این بازیگر ۵۵ساله یکی از بهترین بازیگران نسل خود است و برای «ساعت‌ها» برنده جایزه اسکار و بقتا شده و برای شش فیلم از جمله «مولین‌روژ»، «لانه خرگوش»، «شیرو»، «ریکاردو بودن» نامزدی اسکار را کسب کرده است. کیدمن همچنین دو جایزه امی برای «دروغ‌های کوچک بزرگ» و شش جایزه گلدن‌گلوب و ۱۱ نامزدی گلدن‌گلوب از جمله برای سریال «فروپاشی» دریافت کرده است. «چشمان کاملا بسته»، «داگویل»، «استرالیای»، «دبگران» و «کوهستان سرد» از دیگر فیلم‌های به‌یادماندنی او هستند. نیکول کیدمن در طول دوران کاراش با فیلم‌سازان مطرحی مانند جین کمپیون، سوفیا کاپولا، باز لورمن، آنتونی مینگلا، سیدنی پولاک، لارس فون‌تریبر و استنلی کوبریک همکاری کرده است. این بازیگر در تئاتر هم سابقه کار دارد و اولین بار سال ۱۹۹۸ در لندن با «اتاق آبی» روی صحنه رفت. او برای این اجرا برنده جایزه ایوبینگی استاندارد لندن شد و نامزدی جایزه لارنس اولیویه را کسب کرد. او سال ۲۰۱۵ برای «عکس ۵۱» بار دیگر به صحنه وست‌اند بازگشت. از نقش آفرینی‌های جدید او می‌توان از بازی در درام «مرد شمالی» به کارگردانی رابرت ایگز و بازی در مینی‌سریال اچ‌بی‌او با عنوان «۹ غریبه کامل» یاد کرد. در کنار این فعالیت‌ها کیدمن در تلاش‌های بشردوستانه نیز فعال است و نزدیک به دو دهه، به‌عنوان سفیر حسن نیت برای زنان سازمان ملل خدمت کرده است.

او همراه با همسرش، کیت اوربان، میلیون‌ها دلار برای برنامه سرطان زنان استنفورد جمع و به پیشبرد تحقیقاتی در این زمینه کمک کرده است. جورج کلونی، جان ویلیامز، جین فوندا و مل بروکس دیگر برگزیدگان این جایزه در سال‌های قبل هستند. جان فورد اولین دریافت‌کننده جایزه یک عمر دستاورد مؤسسه فیلم آمریکا بود که سال ۱۹۷۳ تأسیس شد.

روزهای پاییزی تالارهای نمایشی پایتخت

نورالهی، سیاوش ضابط، رضا حسین‌نژاد، مهرداد قادری، فرید گلریز، مینا ترکمن، مسعود تاج‌کریمی، علیرضا یاسری، سمیه رجبی، سید مجید حسینی، پرستش پورمیرزا، پوریا رضایی‌مهر، عارف رستمی، آرمان مرائی، محمد ایمان‌زاعی، فاطمه زمانی، علی صدیقی‌سعید، تکین‌بیگی و محمدرضا نوراللهی هستند.

پردیس تئاتر شهزاد: «مارک در زاین» به نویسندگی و کارگردانی علی فتحعلی از اول آبان ساعت ۱۹:۰۰ در سالن شماره سه این پردیس با بازی علی فتحعلی، علی خازنی، حمیدرضا لازمی، نگار مقدسی، حمیدرضا جهانگیر، حمیدرضا مرادی و مریم حاج‌محمدی، روی صحنه است. امیرعلی ابراهیمی نمایش «قلندرو» نوشته علی محمدنژاد و هانیه بهاری را از ۹ آذر ساعت ۱۸:۰۰ در سالن شماره سه این تماشاخانه روی صحنه آورده است. نمایش «کمدی اکتشافات» نوشته امید طاهری با دراماتورژی علی صبوری و کارگردانی و تهیه‌کنندگی حامد وکیلی از ۱۴ مهر ساعت ۱۹ سالن شماره دو این پردیس روی صحنه است. ایفاگران نقش‌های این نمایش علی صبوری، علی اسدیان، نکت‌م اخجوانی، پرویز زیدی، آرش نودری و حامد وکیلی هستند. «برده‌خانه» نوشته بهرام بیضایی به کارگردانی کلاب آدینه از ۱۵ آبان ساعت‌های ۱۶:۰۰ و ۲۱:۰۰ در سالن شماره دو مجموعه شهزاد اجرا می‌شود. بازیگران اصلی این اثر نمایشی نورا هاشمی، علیرضا ناصحی، مانیا علیجانی، سامان کریمی و... سعید چنگیزیان هستند و ۵۰ بازیگر تئاتر دیگر آدینه را در این نمایش همراهی می‌کنند. همچنین «چوپان و چوب جادویی» ویژه گروه سنی کودک و نوجوان نوشته و کار محمدحسین داداش‌نیا از هشتم آبان ساعت ۱۷:۰۰ در سالن شماره سه این پردیس با بازی محمدحسین داداش‌نیا، زهرا غلامی (شکیبا)، مریم اسکندری و ارمغان احمدی اجرا می‌شود.

عمارت نوفل‌لوشاتو: نمایش «اوج طوفان» اثر فلوریان زلر با ترجمه